

ΜΗΧΑΛΝΕΣΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : 'Εν 'Αθήναις και ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20. — 'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 30.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἅπαξ ἢ δις, λ. 40, τρίς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 13, ἔτος ἢ ἑξαμηνίαν λ. 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν πλατείαν τοῦ Συντάγματος. —

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΡΟΣΕΧΟΥΣ ΣΑΒΒΑΤΟΥ

ἀρχόμεθα δημοσιεύοντες και δεύτερον ὥραϊον μυθιστόρημα, τὴν

ΔΙΝΟΡΑΝ

τοῦ παρισινοῦ μυθιστοριογράφου **Γουλιού Κλαρετῆ**, δημοσιευομένην τώρα διὰ τοῦ Φιγαρώ.

Εἶναι κοινωνικὴ ὑπόθεσις, ἀνάλογος πρὸς τινὰ σκανδαλώδη δίκην διεξαχθεῖσαν ἐρήμην πρὸ μῆνός ἐν τῷ Πλημμελειοδικεῖω.

Πρόκειται περὶ ἑνὸς πρίγκιπος ἀπατήσαντος κόρην ἑνὸς μυθιστοριογράφου και τὰ λοιπά.

Θὰ εὐχαριστήητε ὅλοι και ὅλαι, εἴμεθα βεβαίωτατοι.

ΠΟΥ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΙΣ;

Ὑπὸ τὸ βάρος μεγάλων και κολοσσιαίων ἀσχολιῶν κινδυνεύει νὰ ἀποπνιγῇ ἡ πολιτικὴ συνείδησις τοῦ ἔθνους. Ὁ Καζάκης θριαμβεύει, ὁ Σκουλούδης διορίζεται, ὁ Ψύλλας θὰ διορισθῇ, ἰδοὺ θέματα ἀντάξια τῆς ἑλληνικῆς μεγαλοπραγμοσύνης και κεφάλαια πολιτικοῦ ἀνταγωνισμοῦ μεταξὺ ἀντιπολιτεύσεως και συμπολιτεύσεως. Ἡ μικροπρέπεια δὲν εἶνε πλέον αἶσχος και ἡ ἀένανος περὶ μηδαμνῶν προσωποκοτιῶν πάλη κατέστη ἡ μόνη ἡθικὴ τροφὴ τῆς κοινωνίας. Μάτην τείνω τὸ οὖς, μήπως τυχὸν ἀκούσω ἐκ τινος γωνίας ἀσθενῆ τινὰ ἔθνικόν τόνον· δὲν ἀκούω εἰμὴ τὸν θόρυβον τῆς κραιπάλης και τὸν ἀλαλαγμὸν τῶν ἀντιμαχομένων συμφερότων, ἀδικαιολογήτων και τῶν μὲν και τῶν δὲ και ὀλεθρίων. Τὸν κυνισμόν τῶν πολιτευομένων παρακολουθεῖ ἡ ἀναισθησία τοῦ δημοσίου φρονήματος και ἡ χώρα ἐμπληκτος ἐκ τῆς τοσούτης παραφωνίας κινδυνεύει νὰ λησμονήσῃ ἑαυτήν. Πολὺ μεγάλοι ἄνδρες θὰ ἦσαν τῷ ὄντι οἱ

ἀείμνηστοι ἐκεῖνοι πολιτικοί, ὧν ὠρνοῦμεν τὸν θάνατον, και ὧν τὸ πνεῦμα δὲν κατώρθωσε νὰ ἐπιζῆσῃ και ἐπ' ἐλάχιστον χρόνον ὅπως καθοδηγήσῃ τοὺς ζῶντας και τοὺς μετ' αὐτῶν συνυπηρετήσαντας.

Τέκνον σοβαρωτάτης μωροσοφίας ἡ παρούσα Κυβέρνησις εἰργάσθη ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας ἐπὶ τῶν γενικῶν ζητημάτων μετὰ τινος μεθοδικοῦ λογιωτατισμοῦ, δι' οὗ οὐχὶ δυσκόλως ἔτρεψεν εἰς φυγὴν ἀντιπροσώπους ἀμαθεῖς και βακαύσου διανοίας. Ἄλλ' οἱ λογιώτατοι ἄλίγα ἐκαρπώθησαν ἐκ τῆς νίκης· ὄπισθεν αὐτῶν παρεμόνευεν ἡ λεγεὼν τῶν μεσιτῶν και τῶν τραπεζιτῶν και οὗτοι εἶνε οἱ σκυλεύσαντες τὸ εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐμπεσόν ἔθνος· και σήμερον ἀκούη ὁ μεγαλόνοσος ἡμῶν πρωθυπουργός, ἀν κατέλθῃ εἰς τὸ Φάληρον και ἰδῇ τὴν ἔκτασιν τῆς θαλάσσης, θὰ ἐρωτήσῃ μετ' ἀπορίας, «ὄλο αὐτὸ νερὸ εἶνε;» Τοιαύτη διάνοια ἄλλον προορισμὸν δὲν ἔχει ἐν Ἑλλάδι ἢ νὰ γίνηται αἰωνίως θύμα τῶν πονηρῶν και τῶν κολάκων. Τοιαύτη κυβέρνησις και τοιοῦτοι ἄνδρες δὲν δύνανται νὰ πρωτοστατήσωσι τοῦ ἔθνους καθ' ἣν ἐποχὴν τὰ πάντα προμηνύουσι τὴν τελευταίαν θύελλαν τῆς Ἀνατολῆς, ἐκτός ἀν ἡ θεῖα πρόνοια ἀπεφάσισεν ὅπως τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος αὐτοκτονήσῃ.

Ζητῶ λοιπὸν μετ' ἀγωνίας τὴν ἀντιπολίτευσιν· ἀλλ' ἡ ἀντιπολίτευσις σεμνύνεται ἐν τῇ ἀφανείᾳ και τῇ σιωπῇ αὐτῆς και πρώτη κηρύττει ἑαυτὴν ἀνύπαρκτον· ἡ ἀντιπολίτευσις κηρύττει ἀλαζονικῶς ὅτι δὲν ἔχει πρόγραμμα και ὑπὸ τὴν πρωτοφανῆ ταύτην πολιτικὴν σημαίαν δὲν ἀποκάμνει οὐχ ἥττον καλοῦσα τοὺς ἀγαθοὺς εἰς πόλεμον κατὰ τῶν πονηρῶν. Λόγω ὅτι τὰ προγράμματα παρεβιάσθησαν πάντοτε ὑπὸ τῶν ἐπαγγειλαμένων αὐτὰ πολιτικῶν, κηρύττεται εἰς τὴν δημοσίαν συνείδησιν ἀπροκαλύπτως, ὅτι δὲν ὑπάρχει πρόγραμμα ἐκτελέσιμον ἐν Ἑλλάδι και δὲν ὑπάρχει πρὸ πάντων ἀνὴρ δυνάμενος νὰ μὲνῃ πιστὸς ταῖς ἑαυτοῦ ὑποσχέσεσι. Εἰς τὴν τοιαύτην λογικὴν ἀμνησκουμένην τῷ ὄντι τί νὰ ἀντιτάξωμεν· πῶς νὰ ἀπαντήσῃ τις εἰς ἀνθρωπον φοβούμενον νὰ λαλήσῃ διὰ νὰ μὴ ψευσθῇ; Ἄλλὰ τὴν ἡμέραν κατὰ τὴν ὁποῖαν τὸ τοιοῦτον ἀρνητικὸν πρόγραμμα γείνη ἀποδεκτὸν παρὰ τῷ ἔθνει, ἡμεῖς δὲν διστάζομεν νὰ κηρύξωμεν ὅτι ἔθνος ἑλληνικὸν δὲν ὑπάρχει.

Πῶς; ζῆτε και πολιτεύεσθε ἐντὸς Κράτους κοινοβουλευτικοῦ και σχεδὸν ὀχλοκρατικοῦ και ἰσχυρίζεσθε ὅτι δὲν ἔχετε πρόγραμμα; Ἐχετε τὴν ἀξίωσιν νὰ διαδεχθῆτε τὴν ἀρχηγίαν τῆς ἀντιπολιτεύσεως, και πρὸς τοῦτο μόνον μέσον